

LJUBLJANSKI ŠKOFIJSKI LIST

Letnik LXXV. Ljubljana, 13. decembra 1938. Štev. 11.—12.

Izhaja mesečno. — Leto 1938. — Naročnina: 50 Din letno.

77.

Predsedstvo škofovskih konferenc.

Pravilnik

o plačevanju taks v službenem uradovanju samoupravnih uradov in ustanov
katoliške cerkve v kraljevini Jugoslaviji.

Na osnovi § 27., stavka 2. finančnega zakona za l. 1938/39. (Služb. Nov. 1938, br. 73/XXV, str. 445) predpisuje Predsedstvo škofovskih konferenc z odobrenjem pravosodnega in finančnega ministra Pravilnik o plačevanju taks za uradne posle katoliških cerkvenih oblasti, kakor sledi:

I. DEL.

Splošne odredbe.

Čl. 1.

Taksne pristojbine se plačujejo v cerkvenih kolkih v korist katoliške cerkve in služijo za kritje njenih osebnih in materialnih potreb.

Čl. 2.

Cerkvene kolke izdaja Predsedstvo škofovskih konferenc v zakoniti denarni vrednosti.

Čl. 3.

Vsaka plačana taksa v kolkih se prilepi na zadevni uradni akt in se mora predpisno uničiti. Uničenje se izvrši z uradnim pečatom zadevnega cerkvenega urada ali predstavnika oblasti. Povrh tega mora cerkveni uslužbenec, ki prvi vzame v delo zadevno vlogo, prekrižati kolek s črnilom.

Čl. 4.

Kolki morajo biti celi in nepoškodovani. Pokvarjeni in že rabljeni se ne smejo uporabljati. Tisti kolki, ki se slučajno pokvarijo in postanejo neuporabni pred uporabo, se morejo zamenjati z novimi. Drugače jih mora manipulant plačati z gotovim denarjem. Odllok o zamenjavi pokvarjenih kolkov izdaja in izvršuje »Centralni ured za crkvene takse« v Zagrebu.

Čl. 5.

Centralni urad za cerkvene takse se sestavi pri Predsedstvu škofovskih konferenc v Zagrebu z dnem, s katerim ta Pravilnik stopi v veljavo. Ustroj in pravila za delo tega urada bo izdal poslovni odbor škofovskih konferenc.

Čl. 6.

Ce ni v tarifi drugače določeno, se ne sme nobena stvar, ki spada pod cerkvene takse, vzeti v reševanje prej, dokler se ne plača predpisana taksa. Če je vloga prišla s pošto, brzojavno, brez takse ali s takso v nezadostni višini, ali če jo je podpisalo več oseb z zasebnimi interesi, pa brez takse za vsako od njih, se vloga vrne z navodilom, da se predpisno kolkuje in plača strošek za opomin.

Ce naslovljenec ni znan, se vloga spravi v arhiv in se ne uraduje, dokler se isti ne oglasi in ne plača takse.

Čl. 7.

Ce je vlogo (pismeno) podpisalo več pravnih ali fizičnih oseb, ki se po naravi svojega razmerja do osnovnega predmeta imajo za eno osebo (družbeniki, zadružniki itd.), se plača taksa kakor da je vlogo podpisala samo ena oseba.

V vsakem primeru bo predstavnik cerkvene oblasti, urada ali sodišča, ki sprejme vlogo, spadajočo pod takse, zapisal na hrbtu akta, kako je bila oddana oziroma sprejeta, osebno ali po pošti, in s koliko takso opremljena.

Ce se, izvzemši od odredbe tega člena, po naravi uradnega poslovanja mora izvršiti uradovanje, dasi taksa ni plačana (n. pr. disciplinska sodba), se opozori zavezana oseba, da takso plača. Če ostane opomin brezuspešen, se zaprosijo za posredovanje državne oblasti, v kolikor nima cerkvena oblast sama na razpolago drugih sredstev za terjatev (n. pr. ustavitev plače svojega uslužbenca).

Čl. 8.

Taksne vrednotnice kolkov so po 0.25, 0.50, 1.—, 2.—, 5.—, 10.—, 20.—, 50.—, 100.— in 250.— dinarjev.

Izdelovanje in prodajanje teh kolkov je izključna pravica Predsedstva katoliškega episkopata. Izdelovanje naroča na breme svojega proračuna Centralni urad za cerkvene takse pri Državni tiskarni (tiskarni znamk) v Belgradu ali pri Tiskarni savske banovine v Zagrebu.

Razpečavanje kolkov na debelo vrši Centralni urad, ki oskrbuje vse škofove, škofje pa sebi podrejene urade in zavode, telesa in šole. Taksne vrednotnice se dajejo v komisijo, vsake tri mesece pa se pošilja denar z obračunom na isti način, kakor so bili kolki sprejeti.

Prodajalci morejo taksni material prodajati samo za gotov denar. Ti prodajalci so škofijski ordinariati, župni uradi, upraviteljstva samostanov, kapitli, cerkveni zavodi in šole. V tem primeru je prodaja pristojbinskih vrednotnic samostojno opravilo, ki je popolnoma ločeno od uradnega poslovanja, ki spada pod takse.

Taksne vrednotnice morajo prodajalci hraniti na varnem in suhem kraju vedno pod ključem. Kolki morajo biti v knjigi kolkov med listi, ki odgovarjajo po svoji numeraciji vrednosti kolkov.

Od prodanih kolkov ne gre uradom nobena provizija.

Izdelovanje in razpečavanje cerkvenih taksnih vrednotnic po nepooblaščenih osebah je kaznivo dejanje in se preganja po kazenskem zakonu. Škofovski konferenci se prepušča, da na predlog svojega poslovnega odbora določi zunanjo obliko, velikost in barvo kolkov.

Vsaka vrsta kolkov predstavlja posebno izdajo in se mora razlikovati po barvi ali po obliki ali po obojem od druge vrste. Centralni urad za cerkvene takse more po potrebi po odredbi Predsedstva katoliškega episkopata vzeti posamezne vrste kolkov iz prometa.

Kadar se spremeni oblika kolka ali kadar se ob kakih prilikih katera vrsta pristojbinske vrednotnice vzame iz prometa, preneha taka taksna vrednotnica veljati od dneva, ki ga v zadevni objavi določi Centralni urad. Razpečevalci cerkvenih taksnih vrednotnic, ki imajo še kaj neprodanih taksnih vrednotnic tiste vrste, ki je bila vzeta iz prometa, jih morejo zamenjati z novimi ali drugimi taksnimi vrednotnicami v 90 dneh, računajoč od dneva, ko je razglašeno v uradnem listu episkopata (Katolički List), da je vrsta vzeta iz prometa.

Po tem roku se vrste, ki so vzete iz prometa, ne prejemajo nazaj. Tisti, ki so zamudili ta rok, morajo plačati Centralnemu uradu v denarju vrednost vseh kolkov, ki so vzeti iz prometa.

Čl. 9.

Nadzorstvo nad izdelovanjem in razpečevanjem taksnih vrednotnic ter pregled o dohodkih cerkvenih kolkov vrši Centralni urad za cerkvene takse.

Čl. 10.

Centralni urad za cerkvene takse pri Predsedstvu škofovskih konferenc vrši pregled v nadškofijskih in škofijskih uradih. Nadškofijski in škofijski uradi vrše pregled pri vseh drugih prodajalcih taksnih vrednotnic na svojem področju. Iz posebnih razlogov pa more Centralni urad izvesti pregled upravljanja v vsakem primeru in na vseh področjih.

Prodajalce kolkov pri župnih uradih in drugih ustanovah zunaj škofijskih sedežev pregledujejo dekani; dekanijske urade arhidiakoni ob priliki dekanijskih vizitacij. Pregledniku gre dnevnic 50 din in potni strošek. Ob kanonični vizitaciji vrši po vsem cerkvenem okraju pregled škof.

O vsakem pregledu nadzorni organ vpiše in podpiše v dnevnik kratko pripombo, kdaj se je pregled izvršil in kaj je bilo storjeno pri pregledu.

Delovanje Centralnega urada za cerkvene takse bo pregledovalo Predsedstvo škofovskih konferenc od časa do časa po svojem posebej poslanem organu. Za uradovanje gre temu organu dnevnic, odškodnina za stanovanje in vožnjo po odredbi Predsedstva škofovskih konferenc.

Privatnim osebam se ne dovoljuje prodajanje taksnih vrednotnic.

Čl. 11.

Cerkveni uslužbenec, ki prodaja kolke dražje, kakor je njihova vrednost, se bo kaznoval s petkratno globo od cene kolkov, ki jih je prodal proti predpisom. Če isto ali slično krivico ponovi, se bo krivec obtožil za prevaro po cerkvenem kazenskem zakonu pri pristojnem cerkvenem sodišču.

Cerkveni organi, ki izdajajo potrdila, spričevala in izpise iz uradnih knjig z manjšo takso kakor je predpisana ali brez nje, se bodo kaznovali s petkratno globo in bodo morali poravnati še izgubo v taksi.

Cerkveni organi, ki uporabijo že rabljeni kolek, bodo morali poravnati škodo v taksi in plačati še desetkratno globo.

Cerkveni organi, ki uporabijo pokvarjeni kolek, bodo poleg poravnave škode v taksi kaznovani še z desetkratno vrednostjo uporabljenega kolka.

Z organi, ki pri strankah, katere plačujejo taksne vrednosti po višini neposrednih davkov v smislu čl. 15. tega Pravilnika, uporabijo nižjo takso, se bo postopalo tako, da bodo morali poravnati škodo v taksi in plačati še petkratni iznos te škode.

Cerkveni organi, ki nepooblaščenim uporabijo prejeti denar za prodane taksne vrednotnice v svojo korist, se bodo obtožili zaradi poneverbe pri cerkvenih sodnih oblasteh.

Zaradi nemarnosti se bodo kaznovali od 30 do 500 din globe organi:

- a) ki na vlogo, ki je prosta takse, ne napišejo razlogov, zakaj je prosta;
- b) ki ne izvrše opomina po čl. 6. pri nekolkovanih ali nezadostno kolkovanih vlogah;
- c) ki ne izvrše uničenja taksnih vrednotnic, kakor je določeno v čl. 3. tega Pravilnika;
- d) ki taksnih vrednotnic skrbno in v redu ne hranijo po predpisih čl. 8.;
- e) ki ne vodijo po predpisih taksnih dnevnikov in drugih zapiskov, ki ne predložijo pravočasno predpisanih obračunov ali pravočasno ne položijo na pošti denarja s čekom za prodane taksne vrednotnice (čl. 8. Pravilnika);
- f) ki bodo sploh zanikrni v izpolnjevanju odredb tega Pravilnika.

Čl. 12.

Če bi krivde po čl. 11. zahtevale potrebo posebnih izdatkov (n. pr. pošiljanje preglednikov i. pod.), jih bo poravnal organ, ki bo sojen.

Kazni po čl. 11. se ne morejo odpustiti ali znižati.

Plačilo vse škode in kazni po tem Pravilniku, v kolikor se ne more poravnati z ustavitvijo plače uslužbenca, se bo izvršilo po rubežni administrativnih civilnih oblasti, če ima krivec kritje za to.

Čl. 13.

Za preiskavo in sodbo obtožencev po čl. 11. tega Pravilnika je pristojno metropolitansko oziroma škofijsko sodišče, kazenski oddelek, po kazenskem postopku, ki je za sodišča po cerkvenih kanonih merodajen.

Kazenski postopek se začne ali na osnovi zasebne tožbe ali zasebnega sporočila, ali na osnovi referata (kazenske prijave), ki ga vložijo po uradni dolžnosti organi, ki vrše nadzorstvo nad vsem upravljanjem kolkov ali pregledniki.

Če se odkrije taksna krivda, ki zahteva kazen čez 5000 din, mora škofijsko sodišče odrediti po državnih sodiščih zavarovanje na imovino odgovornih oseb.

Čl. 14.

Vse po tem Pravilniku izrečene in plačane kazni v denarju gredo v korist škofijskemu penzijskemu fondu.

Čl. 15.

Od plačila taksnih vrednotnic se oproščajo:

a) tiste osebe in ustanove, ki so oproščene od plačila državnih taksnih vrednotnic v smislu zakona o taksah z dne 30. III. 1911, čl. 5. (Kralj in člani kraljevskega doma, država in državne oblasti, ustanove in javni zavodi, zavodi pod državno upravo, društva Rdečega križa, Akademija znanosti);

b) cerkvene oblasti in cerkvene ustanove, kakor tudi njihovi organi v izvrševanju poslov uradnega delokroga;

c) branilec zakonske vezi, škofijski pravobranilec, branilec redovnih slovesnih zaobljub;

d) revne osebe, če dokažejo s potrdilom občinskih oblasti, da plačajo oni ali varuh manj kot 60 din neposrednega davka na leto. Ta pravica se ne nanaša na tiste, ki sploh ne plačajo davka ali imajo kako drugo imovino ali do-

hodek, od česar ne plačujejo davka, pa bi na to neposredni davek znašal več kakor 60 din na leto.

V vsakem potrdilu mora biti naveden predmet ali spor, za katerega se zahteva ubožno spričevalo. Potrdilo ne sme biti starejše kot eno leto, razen v primeru, ko oblast, ki je potrdilo izdala, potrdi, da ni spremembe v imovinskem stanju.

Za izdajanje ubožnega spričevala je pristojna občinska oblast, na katere področju stalno prebiva oseba, ki zahteva spričevalo.

Občina je dolžna od vsakega prosilca vzeti na zapisnik, da prosilec nima drugje kakega imetja ali dohodkov, ki bi presegali nad 60 din letnega davka.

Občinski organi so odgovorni po kazenskem zakonu za izdajanje lažnivih potrdil, ako bi izdali ubožno spričevalo:

a) osebi, ki nima pravice do potrdila po svojem imetju ali po vsoti davkov, ki jih plačuje v zadevni občini;

b) osebi, ki prinese neresnično izjavo o svojem imetju ali davku v kakem drugem kraju, če so občinski organi vedeli, da je izjava neresnična, ali se niso prepričali o tem.

Član hišne zadruga more dobiti ubožno pravico samo tedaj, če bi jo mogla dobiti pod omenjenim pogojem tudi zadruga, kateri pripada. Mladoletna oseba more dobiti ubožno pravico samo tedaj, če bi jo mogli dobiti tudi njeni starši.

Obveznost žene za plačevanje takse se določuje po davku živega ali umrlega moža, oziroma njegove zadruga ali zapuščinske mase. Če žena ne živi v zakonski skupnosti po razsodbi cerkvenega ali svetnega sodišča ali zaradi tekočega zakonskega spora po neuspešnem poskusu pomirjenja, ali če kot vdova ne živi od imetja svojega moža ali njegove zadruga ali mase po razsodbi sodišča, tedaj je merodajen za njeno taksno obveznost samo davek, ki pripada na njeno imetje ali njene dohodke.

Odredbe o ubožni pravici se ne morejo po pravilu uporabljati v primerih spregledov, ki jih podeljuje sv. stolica, apostolski nuncij ali krajevni ordinarij. V izjemnih primerih more ordinarij priznati oprostitev.

Višino davka overavlja na zahtevo cerkvene oblasti pristojna davčna uprava. Vse tu razložene oprostitve so osebne.

Čl. 16.

Oproščajo se dalje:

a) predstavke, prijave (dostave) in druge vloge in njihove priloge, ki se v korist cerkve in njenih ustanov vložijo od katerekoli strani cerkvenim oblastem, telesom, korporacijam, zavodom, šolam in organom. Vendar zapadejo plačanju takse prijave (dostave) zoper duhovniške osebe in zoper cerkvene organe sploh.

Izpis posameznih oseb, s katerim se išče ali obvešča po vprašanjih vere, cerkvene discipline, organizacije in administracije.

b) Prošnja za priznanje ubožne pravice. — Dalje: Vse vloge in vsi izdelki o stvarih vojnih invalidov, pokojnin in vračevanja iz vdovskih fondov duhovniških oseb in uradnikov cerkvenih uradov.

c) Prošnje, priloge in potrdila, ki se vložijo ali izdajo zaradi zbiranja podatkov za ugotovitev službenih let, za ureditev pokojnine in drugih pripadnosti državnih uslužbencev, vojnih invalidov, delavcev, ki so zavarovani po zakonu za zavarovanje delavcev, kakor tudi samoupravnih in cerkvenosamoupravnih uslužbencev in duhovnikov obeh vrst.

d) Izpisi iz župnijskih protokolov, ki jih zahtevajo upravne oblasti za izvedbo razdelitve zadrug. Prav tako izpisi, ki jih zahtevajo javni notarji za izvedbo zapuščinskih razprav. Enako izpisi, ki jih zahtevajo sodišča v kazenskem postopku, da se dožene starost delinkventa.

e) Prošnja, kakor tudi rešitev o predmetih za povrnitev plačanih cerkvenih taks, v kolikor so bile plačane proti predpisom ali v večji višini, kakor je določeno v taksni tarifi. Prošnja se pošlje v teku 90 dni, odkar je bil kolek plačan oblasti, pri kateri je bila taksa plačana.

O prošnjah za povračilo odloča Centralni urad za cerkvene takse. Povračilo se izvršuje v gotovem denarju v odgovarjajoči vrednosti. Cerkvene oblasti morajo v stvareh povračevanja hitro uradovati.

f) Dalje so proste od plačila kolkov predstavke s prilogami cerkvenih uslužbencev in duhovnikov obeh vrst v predmetu denarnih zahtevkov, ki jim pripadajo po službi.

Čl. 17.

Uradni spis, ki se tiče oseb, oproščenih od plačila takse po čl. 15. in uradnih poslov po čl. 16., se sestavi na navadnem papirju.

V vsakem primeru taksne oprostitve po čl. 15 in 16 bo cerkveni organ, ki izvršuje uraden posel ali rešuje uradne spise, na vsakem zadevnem spisu pripisal razloge oprostitve in navedel člen in stavek Pravilnika, ki to oprostitve predvideva.

Čl. 18.

Kadar je vloga že vzeta v delo, pa se spozna, da ne obstoje pogoji za taksno oprostitve po čl. 15 ali 16, in cerkveni organi niso odgovorni za dodatno plačilo, se zahteva od vložitelja plačilo takse z opominom po čl. 6. Če opomin ostane brez uspeha, se bo zahtevalo posredovanje oblasti.

Vloge cerkvenega značaja, ki so prišle iz inozemstva na naše cerkvene oblasti in sodišča, telesa, zavode, šole se taksirajo s taksno vrednostjo po naši tarifni številki.

Čl. 19.

Če se po odredbah tarife ravna taksa po višini davčne obveznosti, mora interesent priložiti predpisano potrdilo davčne oblasti o višini davka, sicer bo plačal takso, ki je predpisana za največjo davčno obveznost. Če mladoletnik ali mladoletnica prosita za kakšen spregled, morata oba prinesiti potrdilo o svoji davčni moči ali davčni moči svojih staršev, ker se taksa ravna po tistem davku, ki je večji.

Čl. 20.

Vsa navodila in pojasnila, ki jih Centralni urad za cerkvene takse izdaja v mejah in v duhu tega Pravilnika in njegove tarife za njuno uporabo, so obvezna za vse cerkvene oblasti, sodišča, telesa in organe.

Obvezna razlaga odredb Pravilnika in njegove tarife spada v izključno pristojnost episkopata.

Čl. 21.

Vse vloge in vsa potrdila in izpisi, ki se izdajajo od dneva, ko ta Pravilnik stoji v veljavo, so podvrženi cerkvenim taksam in njegovim odredbam.

Za začeta, pa še ne izvršena uradna dela upravne in sodne ali drugačne narave, za katere je po dosedanjih državnih zakonskih predpisih zadoščeno, se ne bo plačevala taksa po tem Pravilniku.

Čl. 22.

Ko dobi ta Pravilnik obvezno moč, prenehajo veljati vsi drugi predpisi o taksah za uradne posle rimskokatoliških cerkvenih oblasti v hierarhijskem in samoupravnem delokrogu.

Čl. 23.

Ta Pravilnik stopa v veljavo, ko se objavi v uradnem listu episkopata (Katolički list), in dobi obvezno moč 10 dni potem, ko je bil objavljen.

II. DEL.

Taksne pristojbine.

A) Splošne takse.

- T. št. 1.** Na vse pismene vloge ali na zapisnik dane prošnje, predstavke, dovoljenja, izjave na spisih z zahtevami itd., razen tistih, ki so obremenjene s posebno večjo takso, brez ozira na število ali velikost pol, se plača v ime takse 10.— din
- T. št. 2.** Na vsako prilogo katerekoli vrste k vlogam po T. št. 1, kakor tudi priloge k pritožbi, tožbe in druge vloge, ki se taksirajo s kako drugo takso, a ne po taksi T. št. 1, 4.— „
1. Opomba. — Ta taksa se ne plača na tiste priloge, za katere je po tej tarifi predpisana kaka druga taksa.
2. Opomba. — Priloge se morajo taksirati tudi v tistem primeru, če so podvržene državnim taksam.
- T. št. 3.** Na uradno izdana spričevala in potrdila posameznim osebam, razen tistih, za katere je predpisana posebna taksa poleg takse iz T. št. 1, se plača 20.— „
- Opomba. — Na spričevala in potrdila, ki se izdajajo v obliki izjave ali pripombe na posameznih vlogah, se plača 20.— „
- T. št. 4.** Rešitve, odloki, razsodbe, obvestila in za rešitev vsake vrste itd., za katere ni predvidena kaka druga taksa, za vsak primer izvornika 20.— „
- Opomba. — Te rešitve se izdajajo samo na osnovi prošnje, ki je taksirana po T. št. 1.
- T. št. 5.** Za opomine, s katerimi se kdo poziva, da plača kako takso, ki bi jo bil dolžan plačati brez poziva 5.— „
- Opomba. — Če omenjena oseba ne pošlje popolne takse, se uradni posel ne izvrši, opomin pa se vloži v spise.
- T. št. 6.** Za predpise uradnih aktov in listin brez overovljenja, za izpise iz blagajniških in drugih knjig, od vsake polne ali začete pol v izvorniku:
- a) kadar prepis napravi prosilec sam 10.— „
- b) kadar napravi prepis uradni organ 20.— „
1. Opomba. — Če je akt, katerega prepis se napravi, v tujem jeziku, se plačajo takse v trikratnem iznosu.
2. Opomba. — Te takse ne plačujejo uradne osebe (cerkvene, državne, samoupravne), katerim se izdajajo prepisi za uradno uporabo.
- T. št. 7.** Za potrdilo overovljenja podpisa, za potrdilo overovljenja prepisa, za vsako polo v originalu po 20.— „
1. Opomba. — Če se isto potrdilo oz. spričevalo napravi v več izvodih, se plača za vsak izvod posebna taksa.
2. Opomba. — Za overovljenja, izdana za uradno uporabo na zahtevo nadrejenega urada, se ne plača ta taksa.

- T. št. 8.** Za koledarski tekst zaradi tiska plača tisti, ki se obrne s prošnjo:
- a) za tekst, ki ga je sestavila cerkev 300.— din
 - b) za primerjanje s cerkvenim izvirnikom in za popravek privatnih tekstov 200.— „
- T. št. 9.** Za oceno verskih učbenikov, molitvenikov, verskomoralnih knjig, ki jih pisatelji vložijo zaradi odobrenja (Imprimatur) ali priporočila, se plača taksa za vsak primerek 50.— „

B) Posebne takse.

I. Cerkvonosodne takse.

V zakonskih zadevah (can. 1960—1992).

- T. št. 10.** V zakonskih sporih, kadar gre za ničnost zakona (zakonske vezi) zaradi razdiralnega zakonskega zadržka; o prošnjah za razvezo izvršnega zakona po pavlinskem privilegiju ali o razvezi neizvršenega zakona (super rato non consummato), se plača v ime takse:

Za tožbo, prošnjo, odgovor, narok, razprave in vse posle do sodbe skupaj:

- a) če tožitelj ali prosilec plača neposrednega davka do 100 dinarjev 50.— din
- b) če plača od 100— 200 dinarjev 100.— „
- c) če plača od 200— 400 dinarjev 150.— „
- d) če plača od 400— 600 dinarjev 200.— „
- e) če plača od 600—1000 dinarjev 300.— „
- f) za vsakih nadaljnjih polnih ali začetih 1000 dinarjev še 50.— „

1. Opomba. — Ta taksa se mora plačati obenem z vložitvijo tožbe (prošnje) pri pristojnem cerkvenem sodišču ali ordinariju.

2. Opomba. — Listine, ki se priložijo tožbi, morajo biti kolkovane po zadevni T. številki, ki jih taksira.

3. Opomba. — V razvezah sv. stolice super rato non consummato se plača še taksa za papežev reskript po can. 59, § 2.

Prav tako pri razvezi po pavlinskem privilegiju v smislu can. 1120—1125 in dalje.

- T. št. 11.** Prošnje za poveljavanje zakona, bodisi da gre za navadno poveljavljenje ali za poveljavljenje zakona v korenini, se taksirajo s polovico kolka iz T. št. 10 25—150 din in več

1. Opomba. — Taksa se plača skupno z vložitvijo prošnje.

2. Opomba. — Listine se morajo po predpisu taksirati.

3. Opomba. — Če poveljavljenje v korenini podeljuje sv. stolica, in ne od nje delegirani ordinarij, se mora poleg takse po T. št. 11 plačati še taksa za papežev reskript.

- T. št. 12.** Tožbe za ločitev od mize in postelje se brez ozira na to, ali gre za začasno ali trajno ločitev, taksirajo kakor tožbe za razrešitev zakonske vezi, torej po T. št. 10.

- T. št. 13.** Na prošnjo za obnovitev zakonskega spora ali za povrnitev, se plača 20.— din

1. Opomba. — Če se obnovitev ali vrnitev dovoli in se postopek nadaljuje, plača prosilec obnovitve takso po T. št. 10 ali 12.

2. Opomba. — Prav tako se plača taksa po T. št. 10 in 12 pri nanovo začetem sporu (nova causae propositio).

T. št. 14. Za vlogo, s katero se opravičuje izostanek od roka . . . 10.— din

T. št. 15. Za vlogo, s katero se zahteva odložitev roka 25.— „

T. št. 16. Na zahtevo ene zakonske stranke, da se drugi stranki postavi zastopnik, ker se noče ali ne more udeleževati v zakonskem sporu:

a) na prošnjo in rešitev 15.— „

b) na oglas v uradnem listu brez ozira na število 50.— „

c) na pooblastilo poleg državne takse 15.— „

T. št. 17. Na protitožbo toženca proti tožitelju ali na tožbo tretjega, katerega korist je z obsodbo drugih oškodovana, se plača taksa po T. št. 10.

T. št. 18. Na iterlokutorno sodbno, s katero se rešuje incidenčni spor, se plača taksa 20.— „

T. št. 19. Na prošnjo za povratek sodbe zaradi pisarniških napak v prepisovanju, v navajanju dejstev, v računih in sličnih stvareh , , 20.— „

T. št. 20. Za priziv na drugo instanco 50.— „

Za priziv na tretjo instanco 100.— „

T. št. 21. Za ničnostno pritožbo ali drugo 25.— „

T. št. 22. a) Ugovori, ki zavlačujejo pravdo (nepriстойnost sodišča, sumljivost sodnika, izključitev tožitelja itd.) 25.— „

Opomba. — Ti ugovori se morajo staviti, preden se je toženec spustil v pravdo (can. 1631).

b) Peremptorični ugovori (litis finitae, rei iudicatae), da je stvar že razsojena ali da je sklenjena poravnava 25.— „

Opomba. — Peremptorični ugovori simpliciter (da je nastalo zastaranje itd.) se stavljajo v pravdi sami in se rešujejo kot incidenčni spori in ne zapadejo posebni taksi.

T. št. 23. Za razrešitev zaroke po škofu se razen takse po T. št. 1 plača še taksa za odlok 50.— „

Opomba. — Če je povzročitelju razrešitve zaroke ali zakonskega spora priznana pravica oprostitve, se taksa tudi tedaj ne plača, če izpade odlok zanj nepovoljno. Plačati pa mora nasprotna stranka, če ji ni priznana ubožna pravica, predpisano takso, kadar se zakon ali zaroka razreši na njeno škodo.

V predmetih cerkvenih deliktov po rednem sodnem ali izvensodnem kazenskem postopku (can. 1933—1959; 2142—2194).

T. št. 24. a) Bodisi da kdo naznani svetnega človeka zaradi herezije, odpada od krščanstva, simonije, kršitve spovedne molčečnosti, onečaščenja zakramenta, nezadostitve velikonočne spovedi (strogo cerkveni delikti); bodisi da svetnega človeka ali duhovnika kdo naznani zaradi tako imenovanih mešanih deliktov (delicta mixta) kakor so svetoskrunstvo, kriva prisega, čarovništvo, oderušstvo, uboj ali pohabljenje, tatvina, nečistovanje, ali to samo tedaj, če svetno sodišče ne uraduje (can. 1933,

- § 3) itd.; bodisi da tožitelj naznani duhovnika ali redovnika zaradi žalitve in prekršitve cerkvenih kanonov ali samo zaradi poskusa njihove kršitve, plača vložitelj tožbe za vse preiskovalno postopanje in sojenje do sodbe ob priliki vložitve tožbe ali prijave 25.— din
- b) kadar dvigne tožbo škofijski pravobranilec (promotor iustitiae), kar se zgodi, ko je delikt javen in očiten, plača oseba, ki je s sodbo proglašena za krivo ali je oproščena zaradi pomanjkanja dokazov 50.— „
- T. št. 25.** a) Za sodbe, ki jih izreče sv. stolica, se plača taksa, ki jo ona zahteva. Če sv. stolica delegira kako metropolitansko ali škofijsko sodišče, se plača za sodbo 100.— „
- b) V procesu kanonskega opomina (can. 2309), kadar ni koristil očetovski opomin, § 3, se plača 25.— „
- c) V procesu, kjer se zahteva odstranjenje ali premestitev župnika po can. 2147—2167, se plača na razsodbo 30.— „
- d) V postopku proti klerikom, ki so se pregrešili zoper dolžnost rezidence (can. 2168), se plača na sodbo 50.— „
- e) V postopku zaradi sumnje o konkubinatu se plača na sodbo 50.— „
- f) V postopku klerika, ki zanemarja dolžnosti službe, se plača na sodbo (can. 2182) 50.— „
- g) Za odlok o suspenziji ex informata conscientia (can. 2186) plača krivec 50.— „

V predmetih cerkvenih deliktov po izrednem sumarnem sodnem postopku.

- T. št. 26.** a) V procesu, ko gre za sodbo v stvari krivoverstva, shizme (can. 2314), bodisi da je obdolžen ali osumljen svetni človek ali klerik, se plača na sodbo 50.— „
- b) na sodbo v procesu proti veri (zloraba sv. hostije, biniiranje brez razloga, kletev, kriva prisega, kdor trguje z mašnimi intencijami, kdor ne bere po eno mašo na posamezno intencijo, kdor odpošilja zmanjšane mašne štipe, kdor izvrši svetoskrunstvo ali greši s praznoverjem, kdor manipulira z nepristnimi relikvijami, kdor blagoslovljene stvari dražje prodaja, kdor mrličje ali grobove oskrni, kdor cerkve, grobove ali posode onečašča, kdor torej greši proti can. 2330—2329, plača na sodbo 50.— „
- c) na sodbo zaradi žalitve cerkvene oblasti, oseb ali cerkvenih stvari v smislu can. 2330—2349 se plača 50.— „
- d) na sodbo tožbe proti življenju, svobodi, lastnini, dobremu imenu in nramnosti v smislu can. 2350—2359 se plača 50.— „
- e) na sodbe zaradi ponarejanja apostolskih pisem ali uradnih izpisov iz matic ali uradnih aktov škofijske kurije po can. 2360—2363 se plača 50.— „
- f) na obsodbe zaradi prestopkov pri podeljevanju ali prejetanju zakramentov (can. 2364—2375), zlasti sv. reda in sv. pokore (sollicitatio ad turpia in sede confessionali), se plača 100.— „

- g) na sodbe zaradi zanemarjanja kleriške in redovniške dolžnosti (can. 2376–2389) se plača 100.— din
- h) za sodbe zaradi podeljevanja, sprejemanja ali opuščanja cerkvenih časti, služb in beneficijev proti can. 2390–2403 (n. pr. simonija), se plača 100.— „
- i) na sodbe zaradi zlorabe uradne oblasti ali službe (samovoljno poviševanje cerkvenih taks itd.) v smislu can. 2404 do 2414 se plača 100.— „

Posebni postopek za pobijanje veljavnosti sv. reda.

T. št. 27. Ta sodba se ravna po T. št. 10 tega tarifno-pristojbinskega Pravilnika.

V pravnih ali drugih predmetih v patronatskih, beneficalnih stvareh in cerkvene imovine.

- T. št. 28. a) Če cerkveni patron v smislu can. 1465 pošlje pritožbo na sv. stolico preko ordinarija, ker ni bil sprejet tudi drugi njegov predlaganec, se vloga kolkuje s 100.— „
- b) Če patron zaprosi ordinarija za odpoved od patronatskih pravic v smislu can. 1451, § 2, oz. can. 1470, se plača rešitev, potem ko je zadostil svojim obveznostim 200.— „
- c) Če je patron obsojen po škofu zaradi simonije, apostazije, herezije ali shizme, ali ker si je uzurpiral cerkvene pravice, ali ker je svojega beneficiata ali sam ali po kom drugem dal ubiti ali pohabiti, plača na sodbo 100.— „
- d) Če je patron zapadel cerkveni cenzuri ali je po cerkveni obsodbi proglašen za zloglasnega (infamis) (n. pr. tisti, ki se je civilno poročil), plača na sodbo 100.— „
- T. št. 29. a) Če nastane pravda v zadevi rezdelitve beneficalnih dohodkov pro rata temporis, pa izreče sodbo škofijsko sodišče za civilno-cerkvene zadeve ali rabsodnik, se plača za odlok 100.— „
- b) če nastane pravda glede cerkvenega ali nadarbinskega inventarja, se plača na rabsodbo 100.— „
- c) na sodbe glede investicij plača tista stranka, ki izgubi 100.— „
- T. št. 30. Na odlok o smrti enega od zakoncev ali za pozakonjenje otroka se plača 50.— „
- T. št. 31. a) Na vse pritožbe, ki se vložijo za rešitev ali za rabsodbo cerkvenim sodiščem, brez ozira na značaj postopka, se plača 50.— „
- b) na pritožbe proti upravnim rešitvam in rabsodbam cerkvenih oblasti, teles in organov, s katerimi je prizadeta zasebna korist tistega, ki se pritoži, se plača 25.— „

II. Cerkenopravne takse.

- T. št. 32. a) Na izpise iz matičnih knjig (krstni, mrliški, samski, poročni listi) se plača taksa 10.— „
- b) za rodbinske pole in rodovnike se plača za prve tri osebe po 10.— „
- za vsako nadaljnjo osebo po 5.— „

Opomba. — Rodbinske pole, ki se izdajajo ob preselitvi iz ene župnije v drugo, ne spadajo pod takse.

T. št. 33. Na odpustnico za poroko v tuji župniji se plača kolek za 10.— din

T. št. 34. V ime takse za sledeče primere za dekret o postavitvi se plača:

1. za kooperatorja, vikarja ali kaplana	20.— din
2. lokalnega kaplana	30.— „
3. vikarja adjutorja	40.— „
4. vikarja ekonoma	40.— „
5. župnika	80.— „
6. dekana in prebendarja stolne cerkve	100.— „
7. za častnega konzistorialnega svetnika	50.— „
8. za pravega konzistorialnega svetnika	80.— „
9. za častnega kanonjka	100.— „
10. za pravega kanonika	200.— „
11. za pomožnega škofa	300.— „
12. za škofa koadjutorja	300.— „
13. za nadškofa koadjutorja	300.— „
14. za škofa ordinarija	400.— „
15. za nadškofa ordinarija	1000.— „
16. za kardinala	2000.— „
17. za opata ali apostolskega protonotarja	200.— „
18. za vsako drugo odlikovanje, ki ga podeli sv. stolica	100.— „

Opomba. — Ta taksa se plačuje poleg državne takse, ki je predvidena za službene odnose po veljavnih predpisih.

T. št. 35. Uradniki in duhovniki, ki so nastavljeni pri ordinariatu, pri zakonskih sodiščih, pri cerkvenih zavodih, kakor so: velika in mala semenišča, bolnišnice, sanatoriji, šole itd., plačajo od dekreta 50.— „

Opomba za tarifno številko 34 velja tudi tu.

T. št. 36. a) Vseučiliški profesorji ob imenovanju za izrednega ali javnega rednega profesorja na dekret o kanonični misiji . . . 100.— „
 b) profesorji srednjih in njim sličnih šol od dekreta o kanonični misiji 50.— „
 c) veroučitelji na meščanskih in drugih šolah 30.— „

1. Opomba. — Taksa pri premestitvi iz ene župnije v drugo pri dušnopastirski duhovščini se plača prav tako kakor pri postavitvi.

2. Opomba pri tarifni št. 34. velja tudi tu.

T. št. 37. V ime takse se plača:

1. za indekse vsakega polletja	10.— „
2. za semestralna spričevala konfesionalnih šol	20.— „
3. za spričevala o mali maturi	50.— „
4. za spričevala o veliki maturi	100.— „
5. za absolutorij, izdan po vseučiliških študijah	150.— „
6. za spričevala kaplanov (vikarja kooperatorja) po kan. 130	25.— „
7. za spričevala o župnijskem izpitu	50.— „
8. za spričevalo privatnega učenca po končanem izpitu	20.— „
9. za spričevala po popravnem izpitu od predmeta	10.— „
10. za spričevalo pri prestopu iz ene šole v drugo	20.— „
11. za spričevala odpuščenih dijakov iz šole s pravico, da dela letni izpit iz predmeta	10.— „

- Opomba. — Za duplikate se plača ista taksa.
- T. št. 38.** Za potrdila ali priznanice, s katerimi se potrjuje prejem kake vsote ali predmeta v svojem imenu ali v imenu koga drugega, se plača poleg državne takse:
1. do 100 din	0.25 din
2. od 100 do 500 din	0.50
3. od 500 do 1000 din	1.— „
4. čez 1000 din še 2 din od tisoč.	
- T. št. 39.** Za vsako ponudbo pri ponudnih dražbah se plača poleg državne takse iz tarifne št. 25 zakona o taksah 50.— din. Tisti, ki je izdražil, plača takso od izdražene vrednosti do 1000 din 2%, od 1000 din do 5000 din 1.5%, a čez 5000 din 1%.
- T. št. 40.** a) Za licitacije o nakupu in prodaji ali dajanju v zakup (najem) ali za popravila ali nove zgradbe, ki se vrše po javnih ponudbah, se plača za licitacijski zapisnik od vsakega ponudnika 5.— din
- b) za licitacije premičnin ob smrti beneficiata se plača taksa iz T. št. 39.
1. Opomba. — Za vsak posel, in to: a) za prodajo premičnin od izdražene vrednosti se plača državna taksa iz T. št. 81, 1%;
b) za prodajo nepremičnin od prometne vrednosti, če je večja od izdražene vrednosti, državna taksa T. št. 12, 4%;
c) za dajanje v zakup od izdražene vrednosti, državna taksa po T. št. 14, 1%.
2. Opomba. — Če se nakup, kupnina, prodaja, dajanje v zakup, popravila ali nove zgradbe vrše brez licitacije, dobavitelj, kupec, oz. zakupnik ali podzakupnik plača na dogovorjeno vsoto takso iz postavke T. št. 39 poleg državne takse na zadevni pravni posel.
- T. št. 41.** Na prošnjo, da se uniči licitacija v primeru T. št. 39 ali T. št. 40 po izlicitirani vrednosti do 500 din 20.— „
čez 500 din 50.— „
za vsak nadaljnji 1000 din, polni ali začetni 10.— „
- T. št. 42.** Za odobrenje kopiranja načrta, ki se nahaja pri cerkvenih oblasteh, kadar to kopiranje zahteva privatna stranka, poleg poravnave stroškov kopiranja, se plača 50.— „
- T. št. 43.** a) Za zahtevo tehničnega pregleda, kjer ni vprašanja o konstatiranju zasluzka 50.— „
- b) za vsako zahtevo tehničnega pregleda, kadar se zgradba kot dovršena izroči namenu (kolavdacije in superkolavdacije) se plača od skupne vrednosti dela do 10.000 din 20.— „
od 10.000 do 50.000 din 50.— „
od 50.000 do 100.000 din 100.— „
za vsak nadaljnji začetni ali polni tisoč dinarjev še 0.50 din.
- c) vsak tehnični pregled popravila zgradbe po vrednosti dela, kakor v točki b).
- T. št. 44.** a) Zapisnik o prestopu iz ene veroizpovedi v drugo, ki staja zakonito priznani, se plača 20.— „
b) na zapisnik o poskusu pomirjenja sprtih zakoncev 10.— „
c) na pogodbe o veri otrok, izdane pri mešanih zakonih 25.— „

T. št. 45. a) Spregled oklica (vsakega posebej)	20.— din
b) spregled mladoletnosti	50.— „
c) spregled razdiralnega zadržka različne vere	250.— „
d) spregled oviralnega zadržka mešane vere	50.— „
e) odlok v zadevi ugotovitve smrti vojakov, padlih ali pogrešanih v vojski, v namen ponovne ženitve vdove	50.— „
f) spregled krstnega in samskega lista za poroko	20.— „
g) spregled razdiralnega zadržka:	
1. I. kolena sorodstva ali svaštva	100.— „
2. II. kolena sorodstva ali svaštva	50.— „
3. III. kolena sorodstva ali svaštva	25.— „
T. št. 46. a) Za dovoljenje krsta na domu	30.— „
b) za dovoljenje blagoslovitve novih zvonov, križevih potov itd.	10.— „
c) za celebret	10.— „
d) za diplomu župnijskega izpita	25.— „
e) za spričevala o izpitih po kan. 130.	10.— „
f) za spričevalo o izpitu za jurisdikcijo	10.— „
g) za odpustnico iz ene škofije v drugo	50.— „
h) za razrešnico pri polaganju cerkvenih računov	10.— „
i) za dovoljenje ali spričevalo o ustanovitvi bratovščine ali društva K. A.	30.— „
j) za listino o posvetitvi cerkve	50.— „
k) za listino o posvetitvi premičnih oltarjev, cerkvenih posod	25.— „
l) za dovoljenje biniranja ali maševanja	25.— „
m) za dovoljenje blagoslovitve križa ob cesti	10.— „
n) nove šole	20.— „
o) gasilne brizgalne	25.— „
p) gasilskega ali drugega doma	30.— „
r) nove zastave, kipa ali slike	20.— „
s) nove cerkve ali kapele	40.— „
T. št. 47. Na prošnjo za dovoljenje pokopa samomorilca	50.— „
T. št. 48. Za stvari, odloke, sodbe, ki niso predvidene v tej tarifi, se plača taksa po odredbi pristojne cerkvene oblasti, a po soglasnosti pravosodnega in finančnega ministra.	

V Z a g r e b u , dne 10. maja 1938.

Ta pravilnik je na osnovi § 27. st. 2. finančnega zakona za l. 1938/39 predpisalo Predsedstvo škofovskih konferenc dne 10. maja 1938 pod št. 158/BK/38, potrdilo ga je pravosodno ministrstvo pod št. 53351/38 z dne 18. junija 1938 in pod št. 86507/38 z dne 10. septembra 1938 in finančno ministrstvo pod št. 23623/38 z dne 14. julija 1938 in št. 30215 z dne 16. septembra 1938.

Ta Pravilnik je bil objavljen v Katoličkem listu dne 10. novembra 1938, br. 45, in je po čl. 23. dobil obvezno moč dne 20. novembra 1938.

Pastoralne konference v letu 1935.

Obe konferenci sta se v vseh dekanijah vršili v pravem času, v redu in po predpisih. Ponekod so se gospodje konferenc udeležili polnoštevno, nekateri so se iz važnih vzrokov opravičili, nekaj gospodov pa odsotnosti ni opravičilo. Določeno tvarino so gospodje v vseh dekanijah temeljito obravnavali v skrbno sestavljenih referatih in v živahni debati. Tudi oba moralna Casusa so povečini obširno in izčrpno obravnavali. Gospodje, ki so v to zavezani, so podali pismene elaborate predpisane tvarine in rešitve Casusa, nekateri prav redki pa te dolžnosti niso izpolnili.

Iz zapisnikov konferenc, pismenih referatov in debat je razvidno, da so se gospodje zavedali važnosti predpisane tvarine; saj je bila ta v najtesnejši zvezi z največjim verskim dogodkom v letu, z evharističnim kongresom. Zavedali so se, da naj bo leto 1935 leto poživitve in poglobitve evharističnega življenja med našim narodom.

Iz bogatega zaklada misli, konkretnih predlogov in važnih sklepov, ki so jih gospodje iznesli na obeh konferencah, si pokličimo v spomin samo nekaj najvažnejših, da ob njih v sebi poživimo vneto evharističnega leta.

I. Tvarina *pomladanske konference* je bila: »Kako naj verniki, zlasti otroci, pogostokrat prejemajo sv. obhajilo, da bo imelo čim več vpliva na njihovo življenje. — Ne prestando se pojavljajo pozivi sv. očeta, da naj se katoliški laiki pridružijo Katoliški akciji in se kot mogočna armada dajo na razpolago škofom in duhovnikom pri izvrševanju poslanstva, ki so ga ti prejeli od Kristususa. K opremi te armade, za obrambo in širjenje kraljestva božjega na zemlji, zbrani v Katoliški akciji, spada temeljito poznanje vere in verskih resnic. Zato sedanji papež tako intenzivno, globoko in vsestransko vrši svojo vrhovno učiteljsko službo ter izdaja znamenite okrožnice, v katerih pobija in obsoja sedanje zablode vseh vrst, rešuje probleme in oznanja resnico.

In tudi za prehrano armade Kristusove, združene v Katoliški akciji, in za prehrano njenega naraščaja skrbi papež. Temu je priča evharistični pokret, ki zavzema vedno večji obseg in razmah. Sv. obhajilo, Kruh življenja, je hrana armadi Katoliške akcije in njenemu naraščaju. Iz sv. obhajila mora ta črpati svojo moč, svežost in mladost.

Cerkvena zapoved strogo ukazuje prejem sv. obhajila samo enkrat na leto. Toda danes, ko poganski duh vsak dan zastruplja vernike in se to vedno bolj javlja v predrznem nastopanju nemoralnosti, v pojemanju vdanosti Cerkvi in sv. očetu, v mešanju ver ene z drugo, kakor da bi bile vse enako dobre, danes eno samo sv. obhajilo ne zadostuje. »Ako ne boste jedli mesa Sinu človekovega, ... ne boste imeli življenja v sebi« (Jan. 6, 53.). To se je videlo že tedaj, ko so kristjani v tolikem številu za svojo vero kot mučenci umirali, pa so bili med njimi tudi odpadniki in je sv. Ciprijan dejal: »Moči duha opešajo, če ne sprejema Evharistije, katera ga drži in dviga« (Ep. 54.).

Zelja sv. Cerkve je, da bi verniki pristopali k mizi Gospodovi pogosto, da vsak dan. Treba je, da se povrnejo stari časi, ko so se verniki z mašnikom pri oltarju imeli za celoto, ki po mašnikovih rokah daruje Kristususa nebeškemu Očetu in potem istega Kristususa po mašnikovih rokah tudi v svoje srce sprejme.

Da pa bo pogostno sv. obhajilo obrodilo sadove in imelo vpliv na življenje vernikov, je potrebna evharistična vzgoja odraslih kakor otrok. Ljudje bodo radi pristopali k sv. obhajilu, če bodo Jezusa ljubili, ljubezen do Jezusa pa bo le takrat velika, če ga bodo res dobro poznali. Zato pa je dolžnost nas duhovnikov, da veliko in temeljito govorimo o Jezusu v najsvet-

tejšem zakramentu, da tako poživimo vero v Jezusa in pomnožimo ljubezen do njega. Slikajmo torej v pridigah Jezusa prav v konkretnih zgledih: otrokom otroka, preizkušanim čudodelnika, ki miri vihar, bolnim zdravnika, trpečim trpečega, zaničevanim zaničevanega. Nihče ne sme gledati na Kristusa kot na neko medlo sliko, kateri so v davni preteklosti obledele barve, ali kot na osebo, ki je davno živela in je že izginila s pozorišča svetovne zgodovine. Ne! Kristus je vedno sodoben, vedno neminljiv, večni in resnično prebiva med nami v sv. hostiji. V katoličanu mora dozoreti zavest, da o življenju Kristusa posluša, da zanj živi, da upošteva vsako njegovo besedo in dejanje, da pred njegovimi očmi dela in se veseli, trpi in se utruja. V dušah vernikov moramo vzgajati lik Kristusove osebnosti kot tisto močno gonilno silo, ki daje vsemu življenju nadnaravno usmerjenost.

Poučimo vernike, da sv. obhajilo navdušuje. Pokažimo jim kristjane prvih krščanskih stoletij. V boj je treba iti z navdušenjem, sicer je vnaprej izgubljen. Kako duhomorno je krščanstvo, ako so nam njegove zapovedi zgolj breme, ako si ne znamo nobene zapovedi misliti brez »moraš«, »ne smeš«. Tako hlapčevsko krščanstvo izpreminja sv. obhajilo v krščanstvo ljubezni. In kako je to danes potrebno. Pri obhajilni mizi pride do polne veljave Gospodova beseda: Ne imenujem vas več hlapcev, ampak svoje prijatelje. Premalo ognja je danes za sveto stvar med mladimi in starimi. Povejmo jim, da se srca vžigajo pri Kristusu. Ta, ki je prišel, da prinese ogenj na zemljo, ta edini bo mrzle in mlačne vžgal.

Važno je tudi, da večkrat govorimo o pravem namenu pri svetem obhajilu. Beseda Kristusova: Pridite k meni..., s katero se daje tolažba nesrečnim in potrtem, ostane včasih preveč plitva, da bi vernikom v trpljenju pokazala v globino, da bi jo prav umeli, saj je gotovo obljuba moči za prenašanje težav, a ne, da bo vedno dal zaželjeno po želji človeškega srca. Posebno v sedanjem težkem času se kaj lahko dogodi, da bi prišli ljudje k božji mizi samo zato, da bi jim Jezus v potrebi življenja pomagal. Plitvi ljudje so seveda nad svojimi pričakovanji večkrat razočarani in izgube smisel za božji kruh, kakor so tudi Judje bili razočarani nad kruhom, ki ga jim je obljubil potem, ko jih je čudežno nasitil. Poudarjati je torej treba, da Jezus ni prišel na svet in ne prihaja v dušo zato, da bi nas vezal na svet, ampak da bi nas odtrgal od sveta. Zato prejemamo Jezusa, ker on tako želi, ker je on hrana in zdravilo duši, ker dušo bogati, ker nam je poroštvo vstajenja, ker po prejemu na poseben način v duši živi.

Poudarjajmo tudi važnost sodelovanja z milostjo, ki jo sveto obhajilo deli. Po obhajilu se vrnemo v stare razmere, med ljudi, na delo, v službo. Milost je prišla v dušo kot neizrabljena energija, ki jo je treba izrabiti, z njo sodelovati. Sodelovanje z milostjo, to je skrivnost vsega uspeha svetnikov. Milost vabi, kliče, opominja, pomaga, podpira, a ne sili.

Kar tiče posebej pogostnega sv. obhajila otrok, je važno to, da znamo v otrokih zbuditi srčno željo po sv. obhajilu. Hrepenenje po svetem obhajilu pa zbudimo v otroških sreih z evharistično vzgojo, ki je danes edina vzgoja, ki bo prinesla otrokom sigurnost v verskem in moralnem življenju. Začeti bi se morala ta vzgoja že v domači hiši. Brž ko se v otroku začne prebujati pamet, mu mora mati pripovedovati o Jezusu, ki biva v cerkvi, ki otroke ljubi in ki jih k sebi vabi. Zgodaj naj mati vodi otroka v cerkev; in ko ona pobožno moli pred Najsvetejšim, je ta molitev za otroka najboljši nauk o sv. Rešnjem Telesu. Živ zgled materin in njena prisrčna beseda bo največ pomagla, da bo otrok kmalu Jezusa v najsvetejšem zakramentu spoznal in vzljubil.

Včasih naj bi mati, ko gre k sv. obhajilu, vzela s seboj tudi otroka, če ve, da bo otrok v cerkvi miren. Otroka bo zanimalo, kaj mati pri sv. obhajilu

prejme. Mati mu bo lepo razložila. Kolikokrat so matere na ta način vzgojile otroke evharistično, da so že zgodaj izpolnili vse pogoje, ki jih zahteva sveta Cerkev za prvo sv. obhajilo. To vse ustreza težnji Odrešenikovi, priti v nedolžna otroška srca, preden jih zajame pokvarjenost.

Otroci po svoji naravi ne morejo opravljati dolgih molitev pred sv. obhajilom in po njem. Zato jih je treba naučiti, da kot pripravo na sv. obhajilo poleg majhnih molitev Jezusu doprinašajo tudi majhne žrtve in premagovanje samega sebe, n. pr. v ubogljivosti, miroljubnosti, glede lepega vedenja v cerkvi in na poti. Brez takih žrtev bi otroci ne znali ceniti vrednosti sv. obhajila. Izpostavili bi jih nevarnosti, da bi začeli gledati v obhajilu stvar brez vrednosti, za katero ni treba nič dati in to bi jih privedlo do opuščanja sv. obhajila, kadar bi razmere od njih zahtevale kakega večjega napora za prejem sv. obhajila. Ni prave evharistične vzgoje brez osebnih žrtev, ki so obenem najboljša priprava in zahvala in duše zedinjajo s Kristusom.

Evharistično vzgojo v domači hiši naj nadaljuje šola. Ob vsaki priliki spomni katehet otroke na Jezusa v najsvetejšem zakramentu. Govori jim večkrat o ljubezni presv. Srca Jezusovega, pripoveduj jim o Jezusu, prijatelju otrok. Med poukom in po pouku moli včasih z otroki v čast presv. Rešnjemu Telesu. Kjer je mogoče, pelji včasih otroke po šoli v cerkev pred tabernakelj. Zlasti pa pobožno opravljaj najsvetejšo daritev. Katehetova pobožnost pri oltarju bo v otrokih budila pobožnost in spoštovanje do sv. Evharistije.

Ako se na otroku opazijo pogrški kljub pogostnemu obhajilu, se zaradi tega otroku sv. obhajilo ne sme očitati, ampak treba je otroka opozoriti na prestopke in pogrške ter mu obenem prijazno povedati, kako bi mogel te pogrške s pomočjo Jezusa v sv. obhajilu popraviti. Zahvalo za sv. obhajilo naj Jezusu izkazuje s tem, da se povsod vede tako, kakor bi se Jezus vedel v njegovih letih.

II. Tvarina *jesenske konference* je bila: Kako naj se v dušnem pastirstvu izrabi evharistični kongres, da bodo njegovi sadovi trajni. — Navzočnost Jezusa v zakramentu presvetega Rešnjega Telesa je naša čast in naša sreča. Ves katoliški svet postaja po Jezusovi zakramentalni navzočnosti veliko, neizmerno svetišče. Pred Gospodovim tabernakljem dobivajo srca milost in pomoč zoper vse nevarnosti in stiske duše in telesa. V Gospodovi evharistični bližini se uresničuje duhovna edinost katoliških vernikov na najveličastnejši način. Vse to smo v globokem, pristrčnem veselju doživeli na evharističnem kongresu v Ljubljani. Ogenj evharistične pobožnosti in ljubezni do Zveličarja je zajel vse sloje našega naroda. Ta ogenj je treba ohraniti in vzdrževati.

Bližnji uspeh kongresa je bil nad vse pričakovanje velik: Kongres je bil triumf čiste verske misli med našim ljudstvom, bil je mogočna apologija katoliške misli in izpričal je pomen organizacije in odlično organizatorno sposobnost slovenskega ljudstva. Tem bližnjim uspehom kongresa bodo sledili tudi daljnji uspehi, če bomo znali bližnje uspehe kongresa izrabiti, če bomo znali kovati železo, ki ga je kongres segrel in razžaril. Bližnji uspehi kongresa so semena, ki bodo rodila sadove, če jih bomo skrbno in vztrajno gojili. Izrabimo versko navdušenje, ki ga je vzbudil kongres, in organizatorično silo našega ljudstva, ki jo je pokazal kongres, v to, da bomo povečali udeležbo ljudi pri sv. maši, da bomo še bolj razširili pogostno sv. obhajilo, da bomo dvignili obisk molitvenih ur in češčenja sv. Rešnjega Telesa.

a) Udeležba pri sv. maši.

Posebno v mestih, pa ponekod tudi po deželi, opazujemo, da se zlasti mlajši ljudje z malenkostnimi vzroki opravičujejo, da ne gredo k sv. maši. Polno je prilik, ki vabijo na udeležbo drugačnih prireditev kot je sv. maša. Mnogi izostajajo od maše, ker ne poznajo, ker ne poslušajo pridig o veliki vrednosti sv. daritve. Zopet drugi ne gredo v cerkev, ker jim je dolg čas pri maši, ker se maše ne znajo udeleževati. Veliko je neredov med službo božjo v cerkvi in pred cerkvijo. — Pobijati moramo torej predvsem profaniranje Gospodovih dni, kar žalibog opazamo v športu, turizmu, ferialnih kolonijah, v prirejanju popularnih vlakov, v kopaliških prilikah, na izletih, sejnih itd. Da dosežemo večje udeležbo pri maši, ne le v nedeljo, ampak tudi ob delavnikih, in intenzivneje sodelovanje vernikov z mašnikom, da z njim molijo, sodarujejo, z njim prejemajo, če ne dejansko, pa vsaj duhovno sv. obhajilo, je potrebno, da vernike o daritvi sv. maše in nje neskončni vrednosti temeljito poučimo; to pa ne le v sistematičnih govorih v cerkvi, ampak ob vsaki priliki: v šoli, pri velikonočnem spraševanju, pri shodih, in jih tudi navajamo, kako naj se sv. maše udeležujejo. Skrbimo, da se bo služba božja vedno točno začinjala in ne preveč zavlekla. Skrbimo za dostojno petje. Ker je aktivna zaposlitev pri maši zelo važen faktor, bomo dali večkrat vernikom priložnost z ljudskim petjem in skupno molitvijo. Pesmi naj se vedno nanašajo na daritev. Zlasti naj se petje in skupna molitev vpelje pri šolskih mašah in družbenih duhovnih vajah. Kjer so že bolj napredovali, bo mnogo poživljenja prinesla recitirana sv. maša, ki jo je pa treba prej dobro pripraviti. Začnimo pri mladini in po mladini zanesimo glasne molitve med ljudstvo. Primerno je, da se mladina že med tednom navaja na boljšo udeležbo pri maši. Kjer je le mogoče, zberimo otroke enkrat med tednom pred oltarjem pri sv. maši in jih uvajamo v pravo sodelovanje z mašnikom. Če le mogoče, naj bo sv. obhajilo med mašo, ob delavnikih pač prav vselej, da se bodo tem bolj zavedali, da je sv. obhajilo daritveni obed. — Ura službe božje naj se tudi ob delavnikih izbere tista, ki je ugodna ljudstvu, ne le duhovniku. Seveda zelo vpliva na navzoče tudi vedenje duhovnika pri oltarju, oprema oltarja, snažno cerkveno perilo, dostojni paramenti, nasploh snažna in prezračena cerkev, ki se ji pozna nega. Naj se določi v cerkvi primeren prostor otrokom in moškim. — Da odpravimo razne neredne pri službi božji, pokažimo nazaj na evharistični kongres, ko so naši požrtvovalni možje in fantje, vsi izmučeni in utrujeni s plamenicami v rokah korakali na Stadion k polnočnici in k sv. obhajilu; pokažimo pa v luči teh plamenic tudi vso grdobjo in gnusobo mož in fantov, ki skrunijo svete prostore in motijo službo božjo. Greh je to pred Bogom in sramota narodu. Brezobzirno in odločno je treba zatirati tako surovost. Kaj pa s tistimi, ki jih sploh ni blizu? Morda bomo koga pridobili s pastoralnim obiskom, ali po laičnih apostolih, po otrocih. Vsi pa naj bodo predmet goreče molitve duhovnikov. Večje verske manifestacije v župniji pripeljejo včasih tudi cerkvi popolnoma odtujene, kakor smo videli prav na kongresu.

b) Molitvene ure.

Po vseh župnijah so vpeljane farne adoracije, pobožnosti prvih petkov in prvih nedelj v mesecu, molitvene ure. Pred dnevom farne adoracije se prav dobro obnese navada, poklicati že na predvečer tuje spovednike. Glede molitvenih ur je splošna tožba, da so te pobožnosti preveč enolične, utrudljive, dolgočasne. Tudi pobožnost mora imeti na sebi nekaj veselega, privlačnega. Primeren način je ta: Iz »Večne molitve« se molijo molitve v dveh zborih. Na ta način postane molitev mogočna in veličastna. Paziti moramo seveda

na lepo recitacijo: počasi, s primernim glasom, s pavzami. Zato bo včasih treba vaje. Tudi kadar se moli rožni venec, ga molijo verniki v dveh zborih, izmenoma desna in leva stran. Ljudem je to všeč. Da bi zborna molitev preveč ne utrudila, se zapoje vmes sveta pesem. To poživlja, pospešuje zbranost in daje tudi tistim, ki se iz kateregakoli vzroka besedila ne morejo posluževati, priliko za udejstvovanje. Zato naj se, če je potrebno, ura v knjigi primerno skrajša. Nato sledijo pete litanije s primernimi ljudskimi odpevi. Za sklep je blagoslov z Najsvetejšim. — V praksi se dobro obnese navada, določiti posamezne nedelje v mesecu med stanove, da ločeno opravljajo vsak zase zasebno uro molitve v cerkvi. Posebno važna je otroška molitvena ura.

Na evharističnem kongresu je govoril duhovnikom krški škof dr. Srebrnič in je v svojem govoru sprožil lepo zamisel »Žive bakle«, stalne adoracije sv. Rešnjega Telesa. »Živa bakla« je zveza duš, ki hoče vsak dan, dokler je cerkev odprta, nepretrgoma adorirati pred Jezusom v tabernaklju in noče nikakor dopustiti, da bi bil Jezus v cerkvi osamljen in zapuščen. Zvezi morejo pripadati vsi: otroci in starci, možje in žene, fantje in dekleta, vsi, ki hočejo s skupnim smotnim in sistematičnim sodelovanjem vzdrževati nepretrgano molitev v domači cerkvi. Če bi se ne dala izpeljati nepretrgana adoracija, pa vsaj delna, za gotove dneve in čase. Taka adoracija bi postala najlepši dokaz žive vere v narodu, da imamo Jezusa v neposredni bližini, postala bi dokument naše hvaležnosti do Boga, dala bi našim cerkvam poseben sijaj, poln svetih pobud in svete radosti, postala bi v zvezi s sveto mašo oltar zadostovanja, ki bi od Boga odvrčal kazni, prizival pa milosti na župnijo in ves narod, in tako najlepši, trajen sad evharističnega kongresa.

c) Mašni štipendiji.

Verniki so, zlasti zaradi obubožanja vedno bolj prenehali dajati štipendije za sv. maše, tako da v mnogih krajih duhovniki nimajo več intencij. To ni le materialni minus za duhovnika, ampak predvsem velika duhovna izguba za vernike. Primeren pouk o vrednosti sv. maše bi mnogo pomagal. Tam, kjer sv. mašo premalo cenijo, njene neskončne vrednosti ne doumejo, tam tudi ne bodo radi prinašali intencij. Cim več pa bo vere, tem več bo tudi darov za sv. maše. Opozoriti je treba gospodarje, sorodnike, da se ob osminah, obletnicah, ob godovih, praznikih in raznih slovesnostih spominjajo tudi rajnih s sv. daritvami, da jim pomagajo in jim s tem izkažejo svojo hvaležnost. Morda bi se za rajnike, katerih obletni dan je, tako poskrbelo za intencijo: za vsak teden posebej bi imeli poseben spisek umrlih, katerih obletnica je. V manjših farah bi se to oznanilo, v večjih pa, da ne bi bila oznanila predolga, bi se dotični spisek dal na vidno mesto v cerkvi ali zunaj cerkve. — Morda bi še po raznih organizacijah priporočali kake splošne ali posebne namene, da se zanje opravi sv. maša, za kar naj bi kdo poskrbel potrebni štipendij. Sploh pa vzgajajmo ljudi za velikodušnost.

d) Evharistično križarstvo.

E. K. je gibanje, ki deluje, da bi po presv. Evharistiji postalo krščanstvo v nas živo, dejavno in močno. Cilj evharističnega križarstva je, da oblikuje po vseh različnih položajih, stanovih, skupinah, mladino kakor odrasle v klenu jedra globoko prepričanih kristjanov in apostolov Jezusovega kraljestva. Dela pa to po presv. Evharistiji, maši in obhajilu, sledeč okrožnicam in vodstvu cerkvene hierarhije. Duh E. K. je predvsem apostolski. Odtod ime. Kakor so nekoč križarske vojske osvajale sv. deželo, tako naj to gibanje v duhovnem boju izvojuje za Kristusa že davno izgubljena polja. Svet pridobiti Kristusu

Kralju, to je geslo; zato deluje v okviru KA, po načelu: najprej sebe posvetiti, potem pomagati posvečevati druge.

E.K. je življenjsko delo dr. Edvarda Poppeja, flamskega duhovnika, ki je imel v E. K. prelepo armado molivcev in sodelavcev pri svojem apostolskem delu, ko se je posvečal zlasti zanemarjeni mladini, delavcem in sploh cerkvi odtujenim. Gibanje se je iz Belgije predvsem razširilo v Francijo in Nemčijo in dosega krasne uspehe. Člani se obvežejo: 1. čim večkrat se udeleževati sv. maše, vsaj enkrat tedensko prejemati sv. obhajilo; 2. vsak dan darovati vsa dela po Marijinih rokah presv. Srcu Jezusovemu; 3. neustrašeno braniti pravice Kristusa Kralja v privatnem in javnem življenju; 4. vršiti apostolat zglednega krščanskega življenja, molitve in žrtve, govorjenja in pisane besede.

To gibanje s tako vzvišenimi cilji je vredno, da se udomači tudi pri nas. Začeti bi bilo z mladino, nadaljevati pri odraslih. Zato ni treba ustanavljati nove verske organizacije. Člani verskih družb: Marijinega vrta, Marijine družbe, III. reda naj bi bili prvi apostoli E. K. Po njih bi v vsaki župniji dvignili zlasti prejetanje sv. zakramentov, obisk sv. Rešnjega Telesa, udeležbo pri sv. maši in tako bi se kot prelepi sad evharističnega kongresa izvedla tretja njegova resolucija: za populariziranje evharistične vzgoje.

Pri svojem delu ne smemo nikdar pozabiti na nadnaravno pomoč. Rado se nam zgodi, da se izgubimo v zunanjem delu in trudu za dobro stvar. Zgled naj nam bo sv. Janez Vianej, ki je ure in ure premolil pred Najsvetejšim — zato je dosegel take uspehe. Zato pa molimo, mnogo molimo, naj naši vnemi za evharistično vzgojo naroda Bog da vztrajnost, svojo božjo pomoč in obilo uspeha.

V Ljubljani, dne 30. oktobra 1938.

† Gregorij,
škof.

79.

Novomašniki leta 1939.

V mašnike bodo v letu 1939 posvečeni sledeči bogoslovci ljubljanske škofije iz V. letnika:

1. Stanislav Erzar, roj. v župniji Cerklje pri Kranju dne 14. decembra 1914;
2. Melhior Golob, roj. v župniji Mekinje dne 5. januarja 1915;
3. Marjan Kremžar, roj. v Nemškem Gradcu dne 11. maja 1916.
4. Janez Lavrih, roj. v Št. Vidu pri Stični dne 2. avgusta 1915;
5. Franc Rozman, roj. v župniji Vodice dne 19. januarja 1910.

Subdiakonat bodo prejeli v nedeljo, dne 15. januarja 1939, diakonat na tiho nedeljo, 26. marca 1939, prezbiterat pa v nedeljo, 2. julija 1939.

V smislu določil kan. 998 cerkvenega zakonika, naj se ti novomašniki v vseh župnih, duhovnijskih in samostanskih cerkvah razglase s prižnice, in sicer na praznik sv. Družine, dne 8. januarja 1939, s priporočilom, naj verniki molijo zanje, da bi postali in ostali duhovniki po Srcu Jezusovem ter da bi dobri Bog v teh hudih časih obudil veliko duhovskih poklicev.

V smislu določila v Škofijskem listu 1931 na strani 49 naj se na dan, ko se novomašniki razglase, in na dan njihovega mašniškega po-

svečenja moli pri dopoldanski in popoldanski službi božji molitev za novomašnike, kakor je v Cerkvem molitveniku na strani 264.

V Ljubljani, dne 6. decembra 1938.

† Gregorij,
škof.

80.

Bratovščina sv. Družine.

Lanskega oktobra (1937) je priredila centrala KA v Zagrebu socialni teden, ki je bil ves namenjen preučevanju družine, temeljne edince človeškega družbenega življenja. Ob velikem zanimanju in izredni pozornosti tamošnjega razumništva so se na teh sestankih obravnavali vsi važnejši odnosi družine: o zgodovinskem razvoju družine, o družini in krščanstvu, o družini in potomstvu, o družinskem dedovanju, o družini in državi, o družini in šoli, o družini in društvih, o vzgojni nalogi družine in v anketah še podrobno o meščanski, o kmečki, o delavski družini — vse to z namenom, da se zavaruje družina proti strupu, ki razjeda dandanes to osnovno celico bogohotene družbe. Nič manj globoka pa ni tudi v drugih škofijah po svetu skrb zlasti dušnih pastirjev za versko, moralno in socialno obnovo krščanskih družin. V naši škofiji naj nosi in širi to skrb bratovščina sv. Družine. Gospodje, ki sami čutite ali vsaj čujete, kako se danes veže z brezbožnim komunizmom vse, kar je protiverskega po svetu, in veste, da je komunizmu glavni cilj razpad družine, najtrdnjše opore vere in zasebne lastnine, boste tudi razumeli, zakaj mi je toliko na srečo, da so naše družine širom škofije posvečene sv. Družini in prešinjene z njenim duhom molitvenosti, redoljubnosti in požrtvovalnosti. Zato vas znova z vsem poudarkom rotim: V vsaki župniji in v vsaki župniji kar moči v vsako družino živo delovno bratovščino svete Družine, da se nam ne bo kdaj očitalo, kakor da smo bili v silno nevarni dobi krščanstva slepi in gluhi za znamenja časa.

Zapisnik škofijskega vodstva mi kaže, da je bilo v preteklem letu v bratovščino sv. Družine vpisanih v 95 župnijah — pomnimo: vseh je 275 — 10.763 družin s 58.555 člani. Na novo je bila bratovščina vpeljana v 17 župnijah. Napredovali smo torej proti lanskemu (1937) letu za kakih 300 družin. Na mojo žalost tudi letos 41 župnij, ki imajo vpeljano bratovščino sv. Družine, navzlic opominu v Škofijskem listu (1938 str. 105) ni poslalo letnega poročila, kar vzbuja sumnjo, da tudi sicer ondi ni bratovščina v redu oskrbovana. Zato znova naročam: Vsak župnik, ki ima bratovščino sv. Družine vpeljano, mora voditi o nji zapisnik in ga ob vizitaciji predložiti. V zapisniku naj bo zabeležen datum, kdaj se je ordinariatu poslalo letno poročilo o številu vpisanih družin in skupno število članov.

Na nedeljo, posvečeno sv. Družini (1. po Razglašenju Gospodovem, 8. januarja 1939), storite gospodje z gorečnostjo svojo dolžnost! Ograjte v pridigi srca vernikov za vzvišene čednosti sv. Družine nazareške; povabite družine, ki še niso pristopile tej pobožni družbi, da se vpišejo; opravite z vsemi letno posvečenje in jim priporočite, naj verno opravijo vsak večer tudi doma pred podobo sv. Družine vsakdanjo molitev: O preljubeznivi Jezus... Ob tej priliki ugotovite za poročilo škofijskemu vodstvu tudi število vpisanih družin in njih članov, oziroma sporočite

ordinariatu vsaj število na novo vpisanih družin in njih članov, ako ste leto prej poročilo v redu poslali.

V Ljubljani, dne 1. decembra 1938.

† Gregorij,
škof.

81.

Pisma † nadškofa Jegliča.

V okviru društva »Jeglič«, organizacije bivših gojencev zavoda svetega Stanislava v Št. Vidu nad Ljubljano, se je osnoval odbor, ki ima namen, zbrati polagoma vse, kar je kakorkoli važno za gradivo izčrpane biografije velikega nadškofa dr. Antona Bonaventura Jegliča. Vse to naj bi se zbralo v posebnem »Jegličevem muzeju«, ki bo v posebni sobi v zavodu sv. Stanislava hranil vse spomine na rajnega nadškofa.

Zato vabim vse gg. duhovnike ljubljanske škofije, da odstopijo za ta muzej vsa ohranjena pisma, ki jih jim je pisal veliki pokojnik, da se zberejo, uredijo in shranijo v tem muzeju.

Pošljejo naj jih na škofijski ordinariat v Ljubljani.

V Ljubljani, dne 6. decembra 1938.

† Gregorij,
škof.

82.

Razne objave.

Sarta tecta. Na vprašanje, kaj so sarta tecta v smislu § 4 konkurenčnega zakona z dne 20. julija 1863, se odgovarja, da spadajo pod sarta tecta taka popravila, ki jih morajo navadno preskrbovati najemniki stanovanj, torej vstavljanje pobitih šip v oknih, naprava novih ključev namesto izgubljenih, vstava novih pečnic, poprava ključavnic, računi dimnikarjev in poprava poškodb, ki jih je zakrivil nadarbinar sam ali njegovi ljudje. Za večja popravila pa je treba prositi za konkurenčno obravnavo, če se drugače ne more oskrbeti kritje stroškov.

Izbrisne pobotnice. Pri izbrisnih pobotnicah naj se vselej tudi zapiše, zakaj je terjatev prestala: ali je plačana, zastarela, odpuščena i. p.

Razpis organistovskih služb. Župni uradi se opozarjajo na odlok škofijskega ordinariata v Škofijskem listu 1935, str. 98.

Seznam vojakov, padlih v svetovni vojni. Dekanijski uradi naj brez zamude pošljejo škofijskemu ordinariatu naročene sezname. Do sedaj so jih poslale štiri dekanije.

Železniške legitimacije duhovnikov naj se pošljejo škofijskemu ordinariatu zaradi podaljšanja če le mogoče po pošti (razen duhovnikov mesta Ljubljane). Priloži naj se železniška znamkica za 2 din, ali znesek 2 din, ali pa naj se ta znesek pošlje po pošti. Znamke in kolki se ne sprejmejo. — Železniške legitimacije cerkvenih uslužbencev pa podaljšujejo oblasti, ki jim likvidirajo službene prejeme, torej župni uradi.

Cerkveni kolki. Matični uradi naj čimprej naroče pri škofijskem ordinariatu potrebno količino cerkvenih kolkov.

Osnutki za sinodo naj se z vpisanimi opombami in podpisani pošljejo škof. ordinariatu le po dekanijskih uradih, kakor je bilo naročeno.

Raziskavanja. Matičnim uradom se naroča, da pregledajo matice in pošljejo škofijskemu ordinaratu sledeče listine, spisane v slovenskem jeziku in pravilno kolkovane: Rojstni list Marije Bernot, roj. l. 1888. — Rojstni list Terezije Sajovic, roj. 23. avg. 1838. — Rojstni list Jožefa Tabernig, roj. okr. l. 1810; rojstna lista staršev tega: Jožefa Tabernig in Katarine Frank ter poročni list (nagrada 100 din poleg takse!) — Rojstni list Ivana Pavla Zupančič, roj. v l. 1770—1790. — Rojstni list Andreja Leske in Margarete Gašperšič ter njiju poročni list. — Rojstna lista Jakoba Haschnig (Aschnik) in Marjete Breznik ter njiju poročni list. — Rojstna lista in poročni list Jožefa Zupančič in Ane Kastelic. — Rojstni list Jere Petrič, roj. okr. l. 1776. — Poročni list Franca Zupančič in Marije Cuznar, por. okr. l. 1797. — Rojstni, poročni in mrliški list Marije Zornberg roj. Sreyer, umrle v l. 1840—1843. — Rojstni list Gertrude Pavlič, roj okr. l. 1810. — Rojstni list Janeza Peruzzi, roj. okr. l. 1818. — Poročni list Jožefa Peruzzi in Neže roj. Prijatelj, poroč. pred l. 1819. — Rojstni list Marijane Brek por. Horak, roj. okr. l. 1790. — Rojstni list Terezije Baumgarten, roj. 22. sept. 1820. — Poročni list Jurija Tomšič in Uršule Sluga ter rojstni list te Uršule Sluga, roj. okr. l. 1810. — Rojstni list Blaža Polc, roj. 27. jan. 1799, in Ane Dežman, roj. 11. jul. 1805, ter njiju poročni list. — Poročni list Janeza Golias in Antonije Golob, por. 12. okt. 1862. — Ugotovi naj se rojstna župnija Franca Čepon, roj. l. 1892.

83.

Slovstvo.

Janez Veider: Groblje. 1938. Založilo Misijonišče Groblje p. Domžale. Str. 66. — Pisatelj nas seznanja z zgodovino grobeljske cerkve v mengeški župniji, popisuje cerkveno stavbo, zlasti pa Ilovškove freske v svetišču, v ladji in kapelicah. Freske so odlično delo in sestavljene z veliko iznajdljivostjo in presniško domišljijo. Potem popisuje oltarje, zgodovino nekdanje božje poti sv. Notburge v Grobljah in čudovita uslišanja na priprošnjo te svetnice. V grajskem parku je kapelica sv. Notburge s freskami istega slikarja; tudi graščina Groblje hrani nekaj njegovih fresk. Na koncu knjige je prirejen še popis misijonišča in misijonske tiskarne. Knjižica je lep prinos k naši verski in umetnostni zgodovini.

Dr. Franc Grivec: Sveti Sava i Rim. Ljubljana 1938. Izšla je knjižica v srbskem jeziku s cirilico. Dobi se brezplačno v Jugoslovanski knjigarni v Ljubljani.

Jožef Schöndorfer: Sv. Pavel v luči modernega vrednotoslovja. Etično-biblična razprava. Inavguralna disertacija. Maribor 1938. Naroča se v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Indijska knjižnica zv. 11.: Morapaj. Spisal Lojze Demšar D. J. — Priporočamo.

Knjižice salezijanske družbe: št. 120: Marija Mazzarello; št. 121.: Ne preklinjaj! — Priporočamo.

Konkurzni razpis.

S tem se razpisuje župnija Lom v kranjski dekaniji. Pravilno opremljene prošnje je nasloviti in poslati na škof. ordinariat v Ljubljani. Rok za vlaganje prošenj se zaključi dne 31. januarja 1939.

V Ljubljani, dne 6. decembra 1938.

Ign. Nadrah,
gen. vikar.

Škofijska kronika.

Cerkveno odlikovanje. Za škofijskega duhovnega svetnika je bil imenovan Janez Filipič, župnik v Naklem.

Teološka fakulteta. Za univ. docenta kršč. filozofije je bil imenovan dr. Ivan Janžekovič, duhovnik lavantinske škofije. — Promovirala sta za doktorja teologije duhovnika lavantinske škofije: Stanko Cajnkard dne 18. novembra 1938, in Jožef Schöndorfer dne 29. novembra 1938.

Prezentiran je bil na župnijo Šmihel pri Novem mestu Anton Bergant, kaplan v Št. Rupertu.

Umeščeni so bili: Janez Filipič, župnik v Krškem, dne 12. novembra 1938 na župnijo Naklo; Alojzij Kurent, župnik v Leskovcu pri Krškem, dne 12. novembra 1938 na župnijo Krško, in Ivan Spendal, kaplan v Ljubnem, dne 29. novembra 1938 na to župnijo.

Imenovan je bil za upravitelja župnije Leskovec pri Krškem Alojzij Strukelj, kaplan istotam, za ekskurendo-upravitelja župnije Grčarice pa Anton Skubic, župnik in dekan v Ribnici.

Premeščeni so bili: Jožef Rozman, žup. upravitelj v Grčaricah, za kaplana v Št. Vid pri Stični (z bivališčem v Velikem Gabru), kot kaplana pa: Franc Tomz Dóbrove v Št. Rupert in Franc Mozetič iz Trebnjega na Dóbrovo.

Škofijski ordinariat v Ljubljani,

dne 13. decembra 1938.

† Gregorij,

škof.

Jože Jagodic,

škof. kancler

Vsebina: 77. Pravilnik o plačevanju taks. — 78. Pastoralne konference v l. 1935. — 79. Novomašniki l. 1939. — 80. Bratovščina sv. Družine. — 81. Pisma † nadškofa Jegliča. — 82. Razne objave. — 83. Slovestvo. — 84. Konkurzni razpis. — 85. Škofijska kronika.

Izdajatelj: Škofijski ordinariat (Ignacij Nadrah). — Odgovorni urednik: Jože Jagodic.
Tiska Jugoslovanska tiskarna v Ljubljani (Karel Čeč).